

Voor een wonder
in de achtbaan

Voor een wonder in de achtbaan

Marijke Maas

Beste lezer,

Wat ongeloofelijk lief, aardig en bijzonder dat je dit boek hebt willen kopen.

Ik wil je meenemen in onze achtbaan van de afgelopen 5 jaar.

Heel veel leesplezier!

Schrijver: Marijke Maas
Coverontwerp: Marijke Maas
ISBN: 9789463188838
© Marijke Maas

Hoe het 'sprookje' begon (1983-2010)

'Mama, ik wil een pop voor mijn verjaardag.' Als achtjarig meisje wilde ik namelijk niets liever: vader en moedertje spelen. Mijn broer werd gecharterd als vadertje, ook al wilde hij met de Lego spelen. Hij moest mij helpen, want de pop moest in bad, nieuwe kleren aan en de fles krijgen.

Zoals ik lopen er op deze hele wereld miljoenen meisjes, meiden en dames rond met wellicht dezelfde herinneringen. Moedertje spelen in de jonge kinderjaren. Steevast was dan ook het antwoord als de juf in de kring vroeg: 'Wat wil je later worden?' Kapster en mama'. Later werd dit secretaresse en mama. En nu moet het toch dan echt juf en mama worden.

Want die droom die ik vroeger zo duidelijk voor me zag, komt nu steeds duidelijker voorbij. Of ja, is zelfs al helemaal uitgestippeld, bedacht en ingepland. De namen staan allang in een top 5, er liggen tig van gratis spullen te wachten op de eigenaar en de kinderwagen met spijkerlookuitstraling staat in het geheugen gegrift. Op tv programma's is zelfs te zien dat mensen al een complete babykamer, ingericht en al, klaar hebben staan, maar dat gaat voor ons iets te ver.

Tot nu toe blijft het dan ook bij dromen, dezelfde droom die je als klein meisje hebt. Ik wil mama worden. Ik wil met een dikke buik rondlopen en trots om me heen kijken. Ik wil bevallen en dan dat onvergetelijke moment meemaken waar alle ouders het over hebben. Dat moment ervaren dat je JOUW zoon of dochter in je armen krijgt.

Gek word ik dan ook van die mensen die zeggen.....

' We nemen een kind'. We *nemen* een kind..... Ik weet dat de supermarkten nu 24/7 open zijn maar je hebt het hier toch niet over een pak melk....

' Zullen we nu aantellen, want het is wel zo fijn om in de lente te bevallen, want dan is het nog niet zo warm'.

' Ik wil tussen elk kind precies 8 maanden hebben, is wel zo leuk voor later'.

Ik ergerde me dan ook vreselijk aan deze uitspraken. Het is namelijk enorm pijnlijk voor al die stellen die zo graag een wondertje op deze wereld willen zetten!

Tsja. En hoe doe je dat dan, zo'n wondertje op de wereld zetten. Want het lijkt allemaal zo gemakkelijk. Je hebt gemeenschap op momenten dat je vruchtbaar bent. Dit kun je monitoren met behulp van ovulatietesten. En dan ben je zwanger.

Helaas. Ik mag nu ervaren, en vele duizenden vrouwen met mij, dat het niet zo gemakkelijk gaat. Soms benijd ik dan ook die mensen waar het wel zo is gegaan. Even oefenen en raak. Zielsgelukkig of compleet overrompeld omdat het niet gepland was. Voor alles is wat te zeggen en het gras lijkt bij die ander dan toch echt groener... Maar pas op, schijn kan bedriegen!

Maar goed, even terug naar mezelf.

Met de pil is het eigenlijk begonnen. I.v.m. hevige menstruatie als 15 jarige puber ben ik gestart met Microgynon 30. Daardoor kreeg ik een fijne regelmatige cyclus, buikpijnklachten verminderden en oh wat was het fijn om de pil door te slikken in je vakantie. Heerlijk, even geen menstruatie. Nu denk je weleens na, weet je eigenlijk wel wat je slikt? Is het wel gezond geweest om door te slikken? En zou de pil een oorzaak kunnen zijn voor onze ongewenste kinderloosheid zoals het nu zo mooi omschreven wordt? Vragen waar ik het antwoord niet op weet en waarvan ik wel in het diepst van mijn hart hoop dat er onderzoek naar gedaan wordt. Ik weet wel al dat, als ik een dochter mag krijgen, ik rond haar puberende jaren mee op zoek ga naar een voorbehoedsmiddel zonder al die hormonen.

Maar goed. Terug naar maart 2010.

In gesprek met mijn partner besloten we om te stoppen met de pil. Nog niet zozeer voor de kinderwens, want die was op dat moment nog groeiende, maar dan kon die 'rommel' vast uit mijn lijf. Ik had ook last van korte menstruele bloedingen dus leek het ons slim om ermee te stoppen. En zouden we aantellen, dan was het zo en zouden we dolgelukkig zijn...